

ἄφαρ (ἀντίθ. θελημά) 1. Μονομιᾶς/ἀπότομα, all at once/suddenly, Ἐμπεδοκλῆς 35.6 οὐκ ἄφαρ, ἀλλὰ θελημά 2. Ὀρμητικά, in a rush/tempestuously, Ἐμπεδοκλῆς 110.8 ἄφαρ ἐκλείψουσι.

ἄφauρός. Ἀδύναμος, weak, Ξενοφάνης 9 ἀνδρὸς γηρέντος πολλὸν ἀφauρὸς τεροος Δημόκριτος 285.1 ἀνθρωπίνην βιοτήν ἀφauρήν τε εἰσὶν καὶ ὀλιγοχρόνιον.

ἄφauρότης. Ἀδυναμία/ἀνεπάρκεια, weakness/inadequacy, Ἀναξαγόρας 21 ὑπ' ἀφauρὸς τεροος αὐτῶν (sc. τῶν αἰσθήσεων) οὐ δυνατοὶ εἰσμεν κρίνειν τὰ ληθέες.

ἄφειδῶς. Χωρὶς φειδῶ/σπάταλα, carelessly/wastefully, Δημόκριτος 159 τὸν χρώμενον ἀφειδῶς αἰτιασάμενος.

ἄφή (συνών. ψαῦσις). Ἀφή/ἐπαφή, touch/contact, Δημόκριτος A 119 (DK II 112,8) καὶ τῶν ἄλλων αἰσθήσεων ἐκάστη ἀφή τίς ἐστίν A 135 (DK II 116,14) ποιεῖ τῇ ἀφῇ τὴν αἴσθησιν.

ἄφθονία. Ἀφθονία, abundance, Ἐμπεδοκλῆς 78 καρπῶν ἀφθονίησι.

ἀφιέναι (ἤχον, φωνήν). Βγάζω (ἤχο, φωνή), emit (sound)/produce (echo), Ἀρχύτας 1.44 ὁξύτερον ἄχον ἀφίησιν 1.46 βαρὺν τὸν ἄχον 1.48 βαρὺν ἀφίεντι ἄχον 1.50 ἀφήσει <βαρέαν> τινὰ ἀμῖν φωνάν. || **ἀφίεσθαι.** Ρίχνομαι/ἐκτοξεύομαι, be thrown/be loosened from, Ἀρχύτας 1.33 τὰ μὲν ἰσχυρῶς ἀφίεμενα πρόσω φέρεται.

ἀφικνεῖσθαι 1. Φθάνω, arrive, Ξενοφάνης 1.17 ἀφίκοιο οἴκαδ' 22.5 πηλίκος ἦσθ', ὅθ' ὁ Μῆδος ἀφίκετο; Ἡράκλειτος 108 οὐδεὶς ἀφικνεῖται ἐς τοῦτο Δημόκριτος 295 ἐς γῆρας ἀφίξεται 2. Ἐκτείνομαι, reach/extend, Διογένης 5.4 ἐπὶ πᾶν ἀφίχθαι.

ἄφροδίσια. Σαρκικὸς ἔρωτας, sexual love, Διογένης A 24 (DK II 57,16) τὰ ἀφροδίσια κεκλήσθαι Δημόκριτος 235,3 ἐπὶ βρώσεσιν ἢ πόσεσιν ἢ ἀφροδισίοισιν. Πρβλ. συνουσίη.